

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฏกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารตามมาตรา ๒๓

(๑) วัณโรค (TUBERCULOSIS)

(๒) โรคพิษสุนัขบ้า (RABIES)

(๓) โรคบูร์เซลโลซิส (BRUCELLOSIS)

(๔) โรคอาโทรฟิกไรไนติส (ATROPHIC RHINITIS)

(๕) โรคบาดทะยัก (TETANUS)

(๖) โรคไขขา (BLACKLEG)

(๗) โรคไฟลามทุ่งของสุกร (SWINE ERYSIPELAS)

(๘) โรคแอนแทรกซ์ (ANTHRAX)

(๙) โรคปากและเท้าเปื่อย (FOOT AND MOUTH DISEASE)

(๑๐) โรคทริคิโนซิส (TRICHINOSIS)

(๑๑) โรคเมลิโอไอโดซิส (MELIOIDOSIS)

(๑๒) โรคเลปโตสไปโรซิส (LEPTOSPIROSIS)

(๑๓) โรคคอนทาเชียสพลูโรนิวมอเนีย (CONTAGIOUS PLEUROPNEUMONIA)

(๑๔) โรคพาราทูเบอร์คูโลซิส (PARA - TUBERCULOSIS หรือ JOHNE'S DISEASE)

(๑๕) โรคโรคไขสมองอักเสบจากเชื้อไวรัส (VIRAL ENCEPHALITIS)

(๑๖) โรคคหิวต์สุกร (SWINE FEVER)

(๑๗) โรคแอคติโนมัยโคซิส (ACTINOMYCOSIS)

- (๑๘) โรคแอคติโนบาซิลโลซิส (ACTINOBACILLOSIS)
- (๑๙) โรคซีขาว (PULLORUM)
- (๒๐) กาฬโรคของสัตว์ปีก (FOWL PLAGUE)
- (๒๑) โรคนิวคาสเซิล (NEWCASTLE)
- (๒๒) โรคลาริงโกเทรคิไอติสติดต่อกับหลอดลม (INFECTIOUS

LARYNGOTRACHEITIS)

- (๒๓) โรคกัมโบโร (GUMBORO)
- (๒๔) โรคพิททาโคซิส (PSITTACOSIS)
- (๒๕) โรคมาเร็ก (MAREK'S DISEASE)
- (๒๖) โรคฝีดาษ (FOWLPOX)
- (๒๗) สัตว์ที่มีลักษณะบวมทั้งตัว (GENERALIZED EDEMA)
- (๒๘) สัตว์ที่ผอมแห้งมาก (EMACIATION)
- (๒๙) สัตว์ที่มีอาการไอสูง สำหรับสุกรที่มีไอสูงตั้งแต่ ๑๐๖ องศาฟาเรนไฮต์ขึ้นไป สำหรับโค กระบือ แพะหรือแกะที่มีไอสูงตั้งแต่ ๑๐๕ องศาฟาเรนไฮต์ขึ้นไป
- (๓๐) สัตว์ที่ตั้งท้อง หรือสัตว์ที่เพิ่งตกลูกใหม่
- (๓๑) สัตว์ที่เป็นแผล ฝี ทัว ๆ ไป
- (๓๒) สัตว์ที่ปรากฏชัดเจนว่าได้ฉีดวัคซีนแล้วยังไม่ครบยี่สิบเอ็ดวัน
- (๓๓) สัตว์ที่เป็นโรคระบาดสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๒ เนื้อสัตว์ที่เป็นโรคและหรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารตามมาตรา ๒๔

- (๑) โรคในข้อ ๑ (๑) ถึง (๒๖)
- (๒) เนื้อสัตว์ที่มีลักษณะเป็นโรคดีซ่าน (JAUNDICE)
- (๓) เนื้อสัตว์ที่มีโรคโลหิตเป็นพิษ (SEPTICEMIA)
- (๔) เนื้อสัตว์ที่เป็นแผล ฝี หนอง เน่า หรือเนื่อตาย (NECROSIS)
- (๕) เนื้อสัตว์ที่มีตัวพยาธิ
- (๖) เนื้อสัตว์ที่ชำ หรือมีโลหิตคั่งฝงอยู่ในเนื้อสัตว์นั้น
- (๗) เนื้อสัตว์ที่มีลักษณะอึกเสบ บวม หรือแข็งเป็นไต
- (๘) เนื้อสัตว์ที่มีกลิ่นปัสสาวะ หรือกลิ่นยา
- (๙) เนื้อสัตว์ที่ไม่สะอาด ไม่สด หรือมีสีดำคล้ำ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา -----
----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา -----

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุดังกล่าว :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔

แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนด โรคระบาด โรค หรือลักษณะของสัตว์และเนื้อสัตว์ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหารต้องกระทำโดย กฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา [รก.๒๕๓๖/๙๐/๓พ/๙ กรกฎาคม ๒๕๓๖] สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จิตาวรณ / แก้วไข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๖ ก.ย.. ๒๕๔๕
B+A(C)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา